

**Projekt rozporządzenia
Parlamentu Europejskiego i Rady
dotyczącego publicznego dostępu do dokumentów
Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji**
(przedstawiony przez Komisję)

Poprawka
Tekst ujednoczony
Uchyła i zastępuje tekst końcowy z 26.01.2000 r.
Dotyczy tylko języków: francuskiego, niemieckiego i angielskiego
Bruksela 21.02.2000 r.
COM(2000) 30 final/2
2000/0032 (COD)

UZASADNIENIE

1. Geneza

Traktat Amsterdamski wprowadził do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską nowy art. 255, który przyznaje obywatelom i mieszkańcom Unii Europejskiej prawo dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Wśród zasad ogólnych obowiązujących w Unii Traktat wymienia koncepcję, zgodnie z którą decyzje winny być podejmowane w sposób jak najbardziej jawny oraz na szczeblu najbliższym obywatela.

Zgodnie z postanowieniami nowego art. 255, Komisja ma przygotować projekt aktu prawnego dotyczącego zasad i zakresu działania prawa dostępu do dokumentów wymienionych instytucji, który winien zostać przyjęty w ramach procedury kodecycji w ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie Traktatu Amsterdamskiego, tj. przed 1 maja 2001 r. Każda z instytucji winna wprowadzić do swojego regulaminu przepisy szczegółowe dotyczące dostępu do jej dokumentów.

Od ponad 5 lat Rada i Komisja stosują wspólny kodeks postępowania dotyczący publicznego dostępu do dokumentów. Parlament Europejski wprowadził podobny system w lipcu 1997r¹.

2. Prace przygotowawcze

Przygotowując niniejszy projekt rozporządzenia Komisja zwróciła szczególną uwagę na:

- prawodawstwo państw członkowskich w zakresie dostępu do dokumentów, w szczególności znaczne osiągnięcia krajów nordyckich, które mają długoletnią tradycję w udostępnianiu dokumentów społeczeństwu;

¹ Kodeks postępowania dotyczący publicznego dostępu do dokumentów Rady i Komisji, przyjęty przez Radę dnia 20 grudnia 1993 r. (OJ L 340, 31.12.1993, s. 43) oraz przez Komisję (OJ L 46, 18.2.1994, s. 58). Parlament podjął decyzję o publicznym dostępie do jego dokumentów dnia 10 lipca 1997 r. (OJ L 263, 25.9.1997, s. 27).

- sprawozdanie Komisji ds. Instytucjonalnych Parlamentu Europejskiego nt. jawności w Unii Europejskiej, przyjęte na posiedzeniu plenarnym Parlamentu 2 stycznia 1999 r. (sprawozdawca: pani Lööw);

- Konwencję Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisaną w czerwcu 1998 r. w Arhus;

- przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu raport specjalny Rzecznika Praw Obywatelskich Unii Europejskiej z przeprowadzonych z własnej inicjatywy badań nad publicznym dostępem do dokumentów będących w posiadaniu instytucji i organów Wspólnoty²;

- Zieloną Księgę nt. informacji sektora publicznego w społeczeństwie informacyjnym³;

- dobre doświadczenia okresu pięcioletniego funkcjonowania systemu wprowadzonego dobrowolnie przez Radę, Komisję i Parlament, omówione w sprawozdaniu rady i Komisji nt. wdrażania przez nie kodeksu postępowania.

3. Podmioty uprawnione do dostępu (art. 1)

Zgodnie z postanowieniami art. 255 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, każdy obywatel Unii oraz każda osoba fizyczna lub prawna zamieszkująca lub mająca zarejestrowane biuro w państwie członkowskim korzysta z prawa dostępu do dokumentów. Według aktualnie obowiązujących zasad wnioskodawca nie musi podawać w tym celu żadnego szczególnego powodu.

4. Zakres stosowania rozporządzenia (art. 2 i 3)

Instytucje objęte postanowieniami rozporządzenia

Zgodnie z postanowieniami art. 255 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Instytucje te oraz ich części składowe są zdefiniowane w art. 3.

Podmioty objęte postanowieniami rozporządzenia

Art. 28 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej stanowią jednoznacznie, że prawo dostępu stosuje się także do dokumentów związanych ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa oraz współpracą policyjną i współpracą w zakresie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego rozporządzenie należy stosować również do dokumentów dotyczących działalności prowadzonej na podstawie Traktatów o EWWiS i Euroatom⁴.

Dokumenty objęte postanowieniami rozporządzenia

Niniejsza regulacja obejmuje wszelkie dokumenty będące w posiadaniu trzech wymienionych instytucji, tzn. dokumenty sporządzone przez te instytucje oraz będące w ich posiadaniu dokumenty pochodzące od osób trzecich. Takie rozszerzenie zakresu dostępu stanowi znaczny postęp w porównaniu z systemem aktualnie obowiązującym, który dopuszcza udostępnianie wyłącznie dokumentów wytworzonych przez te instytucje.

Zarówno Parlament Europejski, jak również Rzecznik Praw Obywatelskich Unii Europejskiej wyraźnie opowiadają się za takim podejściem, które jest zgodne z prawodawstwem większości państw członkowskich. Sformułowania Deklaracji nr 35 również przemawiają za szerszą interpretacją art. 255. Niemniej jednak, jest rzeczą zrozumiałą, że dostęp do dokumentu pochodzącego od osoby trzeciej nie będzie udzielony, jeżeli dokument ten jest objęty jednym z wyjątków przewidzianych w art. 4. Jeżeli zaistnieją jakiegokolwiek wątpliwości w tym zakresie, wówczas dana instytucja najpierw wystąpi o zezwolenie na udostępnienie do podmiotu, który dokument ten dokument wytworzył, natomiast w przypadku braku odpowiedzi, instytucja zachowuje prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie

² OJ C 44, 10.2.1998, s. 9-13.

³ COM(1998)585.

⁴ Sprawa 328/85 *Deutsche Babcock*, [1987] ECR 5119 (wyrok z 15.12.1987 r.)

udostępnienia dokumentu. Dostęp do dokumentów pochodzących od osób trzecich zostanie ograniczony do dokumentów wysłanych do danej instytucji po dacie wejścia w życie postanowień niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić właściwe poinformowanie obywateli europejskich o szerszym dostępie do dokumentów.

Definicja pojęcia "dokument"

Pojęcie "dokument" jest definiowane jako dowolna forma zawierająca treść, niezależnie od środka jej przenoszenia. Obejmuje ono jedynie dokumenty administracyjne, tzn. wszelkie dokumenty, których tematyka leży w zakresie działania danej instytucji, z wyjątkiem dokumentów wyrażających indywidualne opinie, będących odzwierciedleniem szczerej, nieskrępowanej dyskusji lub porady udzielanej w ramach wewnętrznych konsultacji lub narad, jak również nieformalnych wiadomości takich, jak wiadomości przesyłane pocztą elektroniczną, które mogą być uznane za odpowiednik rozmowy telefonicznej. Jak podkreśliła w swoim drugim raporcie Komisja Niezależnych Ekspertów " Komisja [Europejska], podobnie jak inne instytucje polityczne, potrzebuje 'przestrzeni do namysłu, w której mogłaby formułować swą politykę, zanim stanie się ona własnością publiczną, ponieważ polityka tworzona pod presją opinii publicznej, na żywo, często bywa kiepską polityką"⁵.

Zgodność ogólnej zasady dostępu do dokumentów z obowiązującymi przepisami szczególnymi

Przepisy szczególne dotyczące dostępu do dokumentów lub kartotek obowiązują już w związku z niektórymi procedurami. Jest zatem rzeczą ważną, aby jednoznacznie stwierdzić, że przyszłe reguły rządzące dostępem do dokumentów nie będą miały zastosowania w sytuacji, gdy obowiązujące przepisy szczególne zapewniają ochronę osób mających szczególny interes w [udostępnieniu] informacji lub gdy istnieją przepisy regulujące poufność niektórych dokumentów. Niemniej jednak przepisy te należy skorygować w możliwie najwcześniejszym terminie z punktu widzenia ogólnych zasad przejrzystości.

5. Wyłączenia prawa dostępu (art. 4)

Projekt niniejszego aktu prawnego zawiera pewną wyłączeń prawa dostępu do dokumentów. Podobnie jak w aktualnie obowiązującym systemie wszystkie te wyłączenia oparte są tzw. "teście szkody" ["*harm test*"]. Oznacza to, że dostęp do dokumentów zostanie udzielony, chyba że ich ujawnienie mogłoby poważnie zaszkodzić niektórym szczególnym interesom, wymienionym w art. 4 (z odniesieniem do konkretnych przykładów). W porównaniu z regułami zawartymi w obowiązującym kodeksu postępowania Rady i Komisji, brzmienie wyłączeń jest bardziej zrozumiałe.

6. Postępowanie z wnioskami wstępnymi i powtórными (zatwierdzającymi), środki odwoławcze, wykonywanie prawa dostępu oraz przepisy dotyczące wykonywania kopii w celach handlowych lub innych form gospodarczego wykorzystania (art. 5 - 8)

Projekt zawiera postanowienia podobne do obowiązujących w ramach obecnego systemu, który funkcjonuje w sposób zadawalający, z pewną liczbą korektur.

Przykładowo, termin odpowiedzi może być obecnie przedłużony o jeden miesiąc, pod warunkiem, że wnioskodawca zostanie uprzednio zawiadomiony i podane zostanie szczegółowe uzasadnienie. Zgodnie z wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z 19 lipca 1999 r. w wydanym w sprawie T-14/98 (*Hautala przeciwko Radzie*), projekt wprowadza także wymóg, by w sytuacji, gdy dokument zawiera fragmenty objęte jednym z wyłączeń prawa dostępu, dostęp musiał być udzielony po ukryciu fragmentów objętych tym wyłączeniem.

Rozporządzenie wprowadza zasadę umacniającą prawa obywatelskie, zgodnie z którą brak odpowiedzi na wniosek zatwierdzający jest równoznaczny z udzieleniem odpowiedzi pozytywnej.

⁵ Drugi raport Komisji Niezależnych Ekspertów, rozdz. 7, pkt 7.6.6.

7. Postanowienia końcowe (art. 9 - 11)

Projekt zawiera szereg przepisów końcowych, których celem jest:

- zobowiązanie instytucji objętych niniejszym rozporządzeniem do podjęcia niezbędnych działań, mających na celu poinformowanie obywateli o ich prawach oraz utworzenie publicznego rejestru dokumentów;

- przypomnienie instytucjom o obowiązku włączenia do swych regulaminów przepisów szczególnych na rzecz realizacji zasad ogólnych i ograniczeń ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Jest również bardzo pożądane, aby wymienione trzy instytucje zobowiązały się do podjęcia określonych dodatkowych działań mających na celu zapewnienie konsekwentne wprowadzanie w życie nowych przepisów regulujących prawo publicznego dostępu do dokumentów. Działania te obejmują szkolenie i informowanie personelu oraz przegląd obowiązujących procedur dotyczących rejestracji, segregowania, archiwizacji i klasyfikacji dokumentów.

* * *

PROJEKT

PARLAMENT EUROPEJSKI ORAZ RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności zaś jego art. 255(2), uwzględniając wniosek Komisji⁶, działając w trybie określonym w art. 251 Traktatu⁷, a także mając na uwadze, co następuje:

1) Akapit drugi art. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, z poprawkami wprowadzonymi Traktatem Amsterdamskim, sankcjonuje pojęcie jawności, stanowiąc, że "Niniejszy Traktat wyznacza nowy etap w procesie tworzenia coraz ściślejszego związku pomiędzy narodami Europy, w którym decyzje są podejmowane w sposób jak najbardziej jawny i na szczeblu jak najbliższym obywatela".

2) Jawność umożliwia pełniejszy udział obywateli procesie podejmowania decyzji oraz gwarantuje administracji większą legitymację oraz jej większą skuteczność i odpowiedzialność wobec obywateli w ustroju demokratycznym.

3) Wnioski prezydencji Rady Europejskiej w Birmingham, Edynburgu i Kopenhadze podkreśliły potrzebę wprowadzenia większej przejrzystości w pracy instytucji Unii. Realizując te wnioski, instytucje podjęły szereg inicjatyw, mających na celu zwiększenie przejrzystości procesu podejmowania decyzji poprzez bardziej efektywne ukierunkowanie działań informacyjnych i w zakresie komunikacji społecznej oraz uchwalenie przepisów dotyczących publicznego dostępu do dokumentów.

4) Celem niniejszego rozporządzenia jest rozszerzenie w możliwie najwyższym stopniu dostępu do dokumentów, zgodnie z zasadą jawności. Wprowadza ono w życie prawo dostępu do dokumentów i ustanawia ogólne zasady i granice takiego dostępu zgodnie z art. 255(2) Traktatu o Unii Europejskiej.

5) Z uwagi na fakt, że sprawa dostępu do dokumentów nie jest objęta postanowieniami Traktatów o EWWiS i Euroatom, niniejsze rozporządzenie będzie stosować się do dokumentów dotyczących działalności objętej postanowieniami obu tych Traktatów. Zostało to potwierdzone w Deklaracji nr 41 załączonej do Aktu Końcowego Traktatu Amsterdamskiego.

6) Na podstawie art. 28(1) oraz art. 41(1) traktatu o Unii Europejskiej prawo dostępu stosuje się także do dokumentów dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz do współpracy policyjnej i współpracy w zakresie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.

⁶ OJ C

⁷ OJ C

7) W celu zwiększenia jawności w pracy instytucji oraz zgodnie z prawem obecnie obowiązującym w większości państw członkowskich, dostęp do dokumentów należy rozszerzyć poprzez uwzględnienie wszelkich dokumentów będących w posiadaniu Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

8) Zasady ustanowione niniejszym rozporządzeniem nie wyłączają stosowania przepisów szczególnych mających zastosowanie do dostępu do dokumentów, w szczególności przepisów dotyczących bezpośrednio osób mających szczególny interes [w udostępnieniu].

9) Interes publiczny oraz niektóre interesy indywidualne winny być chronione za pomocą systemu wyłączeń. Należy podawać przykłady dla każdego z tych interesów, aby zapewnić w możliwym stopniu przejrzystość tego systemu. Instytucje winny mieć również prawo do ochrony swoich dokumentów wewnętrznych, które wyrażają wyrażających indywidualne opinie, są odzwierciedleniem szczerzej, nieskrepowanej dyskusji lub porady udzielanej w ramach wewnętrznych konsultacji lub narad.

10) W celu zapewnienia pełnego przestrzegania prawa dostępu, należy utrzymać obecny system dwustopniowego postępowania administracyjnego, z możliwością wystąpienia na drogę sądową oraz złożenia skargi do Rzecznika [Praw Obywatelskich Unii Europejskiej], przy czym należy wprowadzić tę zasadę za pomocą której na etapie zatwierdzenia [decyzji] brak odpowiedzi traktuje się jako odpowiedź pozytywną.

11) Każda instytucja winna podjąć działania niezbędne w celu poinformowania społeczeństwa o nowych obowiązujących przepisach; ponadto, aby ułatwić wykonywanie przez obywateli praw wynikających z niniejszego rozporządzenia, każda instytucja winna zapewnić dostęp do rejestru dokumentów.

12) Mimo, iż celem ani skutkiem niniejszego rozporządzenia nie jest zmiana obowiązującego prawodawstwa krajowego dotyczącego dostępu do dokumentów, jest rzeczą oczywistą, że z uwagi na zasadę lojalności, która rządzi stosunkami między instytucjami wspólnotowymi a państwami członkowskimi, państwa członkowskie winny starać się nie przeszkadzać w prawidłowym stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

13) Zgodnie z art. 255(3) Traktatu o Unii Europejskiej każda instytucja ustanawia w swoim regulaminie przepisy szczególne dotyczące dostępu do swoich dokumentów. W sytuacji braku takich przepisów niniejsze rozporządzenie nie może być stosowane. Niniejsze rozporządzenie oraz przepisy wprowadzające w życie to rozporządzenie zastąpią decyzję Rady nr 93/731/EC z 20 grudnia 1993 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Rady⁸, decyzję Komisji nr 94/90/EWWS, WE, Euratom z 8 lutego 1994 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Komisji⁹ oraz decyzję Parlamentu Europejskiego nr 97/632/WE, EWWS, Euratom z 10 lipca 1997 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego¹⁰.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1

Zasada ogólna oraz podmioty uprawnione

Każdy obywatel Unii oraz każda osoba fizyczna lub prawna zamieszkująca lub mająca zarejestrowane biuro w państwie członkowskim ma prawo możliwie najszerszego dostępu do dokumentów instytucji w znaczeniu niniejszego rozporządzenia, bez konieczności podawania powodów swojego zainteresowania, jednak z wyłączeniami określonymi w art. 4.

⁸ OJ L 340, 31.12.1993; decyzja z poprawkami - ostatnie wprowadzone decyzją 96/705/WE, EWWS, Euratom (OJ L 325, 14.12.1996, s. 19).

⁹ OJ L 46, 18.2.1994; decyzja w poprawkami wprowadzonymi decyzją 96/567/WE, EWWS, Euratom (OJ L 247, 28.9.1996, s. 45).

¹⁰ OJ L 263, 25.9.1997, s. 27.

Artykuł 2 **Zakres**

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszelkich dokumentów będących w posiadaniu instytucji, tzn. dokumentów sporządzonych przez te instytucje oraz będące w ich posiadaniu dokumenty otrzymane od osób trzecich.

2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do dokumentów wcześniej opublikowanych lub publicznie dostępnych inną drogą.

Nie stosuje się go w sytuacji, gdy istnieją przepisy szczególne regulujące dostęp do dokumentów.

Artykuł 3 **Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia pojęcie:

a) "dokument" oznacza wszelką treść niezależnie od środka jej przenoszenia (zapisaną na papierze albo w postaci elektronicznej lub jako zapis dźwiękowy, wizualny lub audiowizualny); pojęcie to obejmuje wyłącznie dokumenty administracyjne, a mianowicie dokumenty dotyczące spraw związanych z kierunkiem polityki, działalnością oraz decyzjami należącymi do zakresu obowiązków danej instytucji, z wyjątkiem tekstów przeznaczonych do użytku wewnętrznego, takich jak dokumenty z dyskusji, opinie departamentów oraz wiadomości przekazywanych w trybie nieformalnym;

b) "instytucje" oznacza Parlament Europejski, Radę i Komisję;

c) "Parlament Europejski" oznacza organy Parlamentu (a zwłaszcza Prezydium i Konferencję Przewodniczących), komisje Parlamentu, ugrupowania polityczne oraz komórki służbowe;

d) "Rada" oznacza rozmaite konfiguracje i organy Rady (a zwłaszcza Komitet Stałych Przedstawicieli oraz grupy robocze), komórki służbowe i komitety ustanowione na mocy Traktatu lub przez prawodawcę w celu świadczenia pomocy Radzie;

e) "Komisja" oznacza ogół członków Komisji, każdego z członków i ich biura, dyrekcje generalne i komórki służbowe, przedstawicielstwa i delegacje, komitety powołane przez Komisję i komitety powołane do pomocy Komisji w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych;

f) "osoba trzecia" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną lub jednostkę poza daną instytucją, w tym państwa członkowskie, inne instytucje wspólnotowe lub pozawspólnotowe oraz organy państw nie będących członkami.

Wykaz instytucji, o których mowa w lit. d i e pierwszego akapitu zostanie sporządzony jako część przepisów wprowadzających w życie niniejsze rozporządzenie, zgodnie z art. 10.

Artykuł 4 **Wyłączenia**

Instytucje odmówią udostępnienia dokumentów, jeżeli ich ujawnienie mogłoby znacznie osłabić ochronę:

a) interesu publicznego, a w szczególności:

- bezpieczeństwa publicznego,

- obronności i stosunków międzynarodowych,

- stosunków między i/lub z państwami członkowskimi lub instytucjami wspólnotowymi lub pozawspólnotowymi,

- interesom finansowym i ekonomicznym,

- stabilności waluty,

- stabilności wspólnotowego porządku prawnego,

- postępowania sądowego,

- inspekcji, śledztwa i kontroli finansowej,

- postępowania o naruszenie, w tym etapu przygotowawczego,

- efektywnego działania instytucji;

b) prywatności oraz jednostki, a w szczególności:

- akt pracowniczych,

- informacji, opinii i ocen wydanych w trybie poufnym do celów zatrudnienia i mianowania,
- dotyczących jednostki szczegółowych danych osobowych lub dokumentów zawierających takie informacje, jak tajemnice medyczne, których ujawnienie mogłoby stanowić naruszenie prywatności lub ułatwiać takie naruszenie;
- c) tajemnic handlowych lub przemysłowych albo interesów ekonomicznych konkretnej osoby fizycznej lub prawnej, a w szczególności:
 - tajemnic gospodarczych lub handlowych;
 - własności intelektualnej i przemysłowej;
 - informacji przemysłowej, finansowej, bankowej i handlowej, w tym informacji dotyczącej kontaktów i umów gospodarczych;
- d) informacji dotyczących kosztów i ofert w związku z postępowaniem przetargowym.

Artykuł 5

Postępowanie z wnioskami wstępnymi

1. Wnioski o udostępnienie dokumentu składa się na piśmie z odpowiednią szczegółowością, tak, by umożliwić instytucji rozpoznanie tego dokumentu. Instytucja może wówczas zwrócić się do wnioskodawcy o dostarczenie dalszych szczegółów dotyczących zgłoszenia.

W przypadku zgłoszeń powtarzających się lub dotyczących bardzo obszernych dokumentów, zainteresowana instytucja naradza się w sposób nieformalny z wnioskodawcą w celu znalezienia zadowalającego rozwiązania.

2. W ciągu miesiąca od rejestracji wniosku, instytucja poinformuje wnioskodawcę, w formie pisemnej wraz z uzasadnieniem, o wyniku rozpatrzenia tego wniosku.

3. Jeżeli instytucja udzieli wnioskodawcy odpowiedzi negatywnej, wówczas winna ona poinformować go o przysługującym tu prawie złożenia, w ciągu miesiąca od daty otrzymania odpowiedzi, wniosku powtórnego (zatwierdzającego), w którym występuje on do tej instytucji o ponowne rozpatrzenie swego stanowiska, brak złożenia takiego wniosku jest traktowany jako wycofanie przezeń wniosku pierwotnego.

4. W szczególnych przypadkach, miesięczny termin ustalony w ust. 2 może zostać przedłużony o jeden miesiąc, pod warunkiem, że wnioskodawca zostanie uprzednio poinformowany o przedłużeniu terminu oraz uzyska szczegółowe uzasadnienie [tej decyzji].

Brak odpowiedzi w przewidzianym terminie należy traktować jako odpowiedź negatywną.

Artykuł 6

Postępowanie z wnioskami powtórными (zatwierdzającymi)

1. W sytuacji, gdy wnioskodawca złożył wniosek powtórnym (zatwierdzający), instytucja udzieli odpowiedzi na ten wniosek pisemnie w ciągu jednego miesiąca od daty rejestracji tego wniosku. Jeżeli instytucja podjęła decyzję utrzymującą swoją wcześniejszą odmowę udzielenia dostępu do dokumentu objętego wnioskiem, winna ona podać podstawy swej odmowy i poinformować wnioskodawcę o przysługujących mu środkach odwoławczych, a mianowicie możliwości wystąpienia na drogę sądową oraz złożenia skargi do Rzecznika [Praw Obywatelskich Unii Europejskiej], stosownie do postanowień - odpowiednio - art. 230 i art. 195 Traktatu o Unii Europejskiej.

2. W szczególnych przypadkach, miesięczny termin ustalony w ust. 1 może zostać przedłużony o jeden miesiąc, pod warunkiem, że wnioskodawca zostanie uprzednio poinformowany o przedłużeniu terminu oraz uzyska szczegółowe uzasadnienie [tej decyzji].

Brak odpowiedzi w przewidzianym terminie należy traktować jako odpowiedź negatywną.

Artykuł 7

Wykonanie prawa dostępu

1. Wnioskodawca uzyskuje dostęp do dokumentów w drodze zapoznania się z nimi na miejscu lub poprzez uzyskanie kopii.

Wnioskodawca może zostać obciążony kosztami wykonania tych czynności.

2. Dokumenty dostarcza się w istniejącej wersji językowej, biorąc pod uwagę preferencje wyrażone przez wnioskodawcę.

Jeżeli część dokumentu objęta jest jednym z wyłączeń przewidzianych w art. 4, dostarcza się odpowiednio zredagowaną wersję tego dokumentu.

Artykuł 8

Wykonywanie kopii w celach handlowych i inne formy gospodarczego wykorzystania

Wnioskodawca, który otrzymał dokument nie może kopiować go w celach handlowych ani wykorzystywać go do innych celów gospodarczych bez uprzedniego upoważnienia ze strony uprawnionego.

Artykuł 9

Informacje i rejestry

Każda instytucja podejmie niezbędne działania w celu poinformowania społeczeństwa o jego prawach, jakie wynikają z niniejszego rozporządzenia. Ponadto w celu ułatwienia wykonywania przez obywateli przysługujących im praw wynikających z niniejszego rozporządzenia, każda instytucja zapewni dostęp do rejestru dokumentów.

Artykuł 10

Wdrożenie

Każda instytucja włączy do swego regulaminu przepisy niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Przepisy te uzyskują moc z dniem [trzy miesiące od przyjęcia niniejszego rozporządzenia].

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia pod jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich. Przepisy rozporządzenia stosuje się od [trzy miesiące od daty przyjęcia niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli,

w imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

w imieniu Rady
Przewodniczący

Tłumaczenie z jęz. angielskiego: *Albert Pol* (BSE)